

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про захист прав споживачів: Закон України від 12 травня 1991 року // Відомості ВРУ. – 1991. - № 390.
2. Використання генетично-модифікованих організмів у сільськогосподарському виробництві: інформаційно-правовий аспект / С. І. Бугера // Інформація і право. - 2011. - № 3(3). - С. 84-92.
3. Піддубна Д. С. Доктринальна закріпленість генетично модифікованих організмів як виокремленого інституту екологічного та земельного права / Д. С. Піддубна // Наукове періодичне видання «Карпатський правничий часопис». – 2013. – Вип. 1 (01). – С. 85-90.
4. Лазарева А. Захист споживачів у Франції / А. Лазарева // Споживач. – 1997. – № 7. – с. 29.
5. Захист прав споживачів у Європейському Союзі та Україні: аналіт. звіт / Спільний проект Європейського Союзу та Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй; Спільнота споживачів та громадські об'єднання - К., 2007. – 36 с.
6. Надрага В. І. Взаємодія владних структур, політичних і громадських організацій як засіб підвищення ефективності управління на регіональному рівні: дис. канд. наук з держ. управління: 25.00.02 / В. І. Надрага. - К., 2003. – 248 с.

ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ КОНТРАКТНИХ ВІДНОСИН ПРИ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЛЯХ

Лада В. Ю.

студент II курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Гончарова А. В.

к.ю.н., доцент, доцент кафедри АГПФЕБ юридичного факультету

Сумського державного університету

Сьогодні неможливо представити нормальне функціонування держави без стабільної економіки. В свою чергу, економіка не може нормально працювати без повноцінного функціонування механізму державних закупівель, що забезпечує взаємодію між усіма складовими економічної системи. Державні закупівлі є важливим інструментом у сучасному механізмі ринкового господарства тому, що сприяють розвитку внутрішньої торгівлі. Держзакупівлі є показником економічної цивілізованості країни, оскільки через ступінь розвитку механізму державних закупівель можна визначити рівень розвитку всієї економічної системи. Проте в сучасному законодавстві є багато недоліків та прогалин, які впливають на загальне функціонування інституту державних закупівель. Проте фахівці намагаються удосконалювати процедуру та прозорість витрачання державних коштів, але їхні дії не завжди були зроблені на користь держави чи держбюджету.

Теоретичну основу даного дослідження становлять праці таких вчених-юристів: М. Галушак, С. Козлов, А. О. Луковкін, Л. Дацюк, І. Сергієнко, В. Стоян, С. Чигир, І. Луценко, Д. Денков, Я. Приходько, Л. Катроша, М.В. Афанасьєв, У. Бурханов, Н. С. Вітвицька, І. Ю. Чумакова, М. М. Коцупатрій, М. Т. Фенченко, В.В. Зубар, К.В. Кузнецов, Т. Кайдаш, О. Міщенко, Л. М. Пісьмаченко, О. О. Критенко, О. Л. Садовенко та інші.

Метою роботи є характеристика та аналіз цивільно-правового регулювання контрактних відносин при державних закупівлях та висвітлення ідей та концепцій щодо удосконалення чинного законодавства в данній сфері.

Перш за все, зауважимо, що механізм державних закупівель був впроваджений з ціллю раціонального використання коштів державного бюджету. Законодавством чітко прописана процедура проведення держзакупівель. Закупівлі товарів за державні кошти здійснюються згідно з Законом України " Про здійснення державних закупівель " від 10.04.2014 р. № 1197-VII, метою якого є досягнення оптимального і раціонального використання коштів шляхом створення конкурентного середовища при організації закупівель та забезпечення прозорості їх здійснення [1, с. 11]. Крім того в Україні державні закупівлі регулюються Законами України «Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності», «Про державний матеріальний резерв», «Про державне оборонне замовлення», «Про особливості здійснення закупівлі за державні кошти послуг поштового зв'язку, поштових марок та маркованих конвертів» та іншими нормативними актами [2, с.181].

Процедура проведення державних закупівель врегульована розділом 4 та 5 Закону України «Про здійснення державних закупівель». Саме в них законодавець встановив вимоги щодо процедури закупівлі товарів, робіт та послуг за державний кошт, дотримання яких забезпечує легітимізації процедури державної закупівлі.

Таким чином, законодавчо врегульовані нюанси, щодо державних закупівель, але необхідно встановити правові і економічні засади забезпечення реального дотримання сучасних принципів держзакупівель та подальшого вдосконалення національного законодавства щодо державних закупівель.

Чинний Закон України «Про здійснення державних закупівель» від 10.04.2014 р має багато недоліків, серед яких: те, що закупівельні процедури проводяться в тривалі строки; для проведення процедури переговорів наявні неконкретні та абстрактні підстави; не визначено міру відповідальності за неналежне застосування процедур закупівель, як і не встановлено чіткого обов'язку застосування щодо кожної з них; наявні підстави для зловживань у порядку оскарження закупівельних процедур з боку недобросовісних суб'єктів господарювання; неефективність системи кваліфікаційного відбору учасників; відсутність належного контролю за виконанням договору про закупівлю та інше [3, с.19].

Слід зазначити, що вищевказані недоліки призвели до неефективного використання державних коштів, корупційних правопорушень та монополізації закупівельних ринків. При цьому товари, які закуповуються за завищеними цінами задовольняють потреби держави не своєчасно та не в повному обсязі [4, с. 169].

На сьогоднішній день законодавство про державні закупівлі в Україні має багато недоліків, оскільки зміни, які були внесені до законодавства були поверхневими та недостатніми. Проте, для створення фундаменту для стимулювання розвитку економіки через інститут державних закупівель необхідні кардинальні зміни.

Можна зробити висновок, що законодавча база, яка регулює сферу державних закупівель має багато недоліків. Для забезпечення процесів державних закупівель країна повинна завжди удосконалювати законодавство та стратегію ведення торгів. Законодавча база повинна бути гнучкою, тому що ринок є нестабільним і завжди знаходяться аспекти, які можна обійти чи трактувати по різному. Впровадження та практичне застосування механізму державного замовлення, що стане каталізатором

економічного зростання, збільшить обсяги виробництва та розширить національний ринок товарів і послуг є першочерговим в системі держзамовлення України.

Отже, законодавство потребує негайних реформ, так як без нормального функціонування інституту державних закупівель неможливе повне задоволення потреб суспільства та підтримка достойних умов життя в країні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Міняйло О. І. Державні закупівлі товарів та послуг у системі регулювання національної економіки / О. І. Міняйло: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня. канд. економ. наук / О. І. Міняйло. – К., 2014. – 21 с.

2. Беяневич О. А. Деякі питання правового регулювання проведення торгів / Беяневич О. А. // Вісник вищого арбітражного суду України. - № 3. – М., 2011. – С. 181.

3. Артеменко К. Кваліфікаційні критерії: реальна перевірка спроможності учасників чи формальні вимоги / К. Артеменко, Д. Мацієвський / Держзакупівлі. – 2013. — С. 19.

4. Юдіцький О. Л. Шляхи удосконалення законодавства України про закупівлю товарів, робіт, послуг за державні кошти / О. Л. Юдіцький / Приватне право і підприємництво. – 2011. – Вип. 10. – С. 169.

БЛАГОДІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ, ЯК ЮРИДИЧНІ ОСОБИ

Лахай Є. С.

студентка II курсу Навчально-наукового юридичного інституту

Національного авіаційного університету

Науковий керівник: Білоусов В.М.

старший викладач кафедри цивільного права і процесу

Навчально-наукового юридичного інституту

Національного авіаційного університету

У зв'язку зі зміною політичної й економічної ситуації в Україні після проголошення її незалежною державою значно посилюється процес розшарування суспільства, в результаті чого з'явилася категорія громадян, які потребують соціальної допомоги й захисту. Держава, яка до вищевказаних процесів була гарантом такого захисту і здійснювала функції щодо соціального забезпечення громадян, нині зіткнулася з необхідністю залучення до вирішення зазначених проблем недержавних утворень, а саме – благодійних організацій. Власне за участю некомерційного сектора, ядром якого є організації, що здійснюють благодійну діяльність, держава зможе зняти із себе частину витрат, спрямованих на розв'язання соціальних завдань, які вона вирішити в даний час не в змозі. У цьому зв'язку особливої актуальності набуває дослідження правового положення благодійних організацій, створених в Україні.

Благодійні організації в Україні є юридичними особами і тому наділяються правами, які мають юридичні особи.

Засновниками благодійної організації можуть бути громадяни України, іноземні громадяни, особи без громадянства, які досягли 18 років, а також юридичні особи незалежно від форм власності.

Благодійні організації в Україні мають різний статус. Зокрема, відповідно до Закону України «Про благодійництво та благодійні організації» благодійні організації утворюються і діють за територіальним принципом і поділяються за своїм статусом